

РЕШЕНИЕ

№ 714

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **9108** по описа за **2013** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адресна управление [населено място],[жк]бл. № 304, ап.№ 71, чрез процесуален представител адв.Л.Д., срещу решение от 16.07.2013 г., постановено по н.а.х.д.№ 22339/2012 г. от СРС, НО – 101-ри състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-2204522/15.06.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на касатора на основание чл.414, ал.3 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева за нарушение по чл.62, ал.1 КТ.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на процесуалния закон. Твърди се, че въззивният съд не е обсъдил всестранно и пълно всички доказателства по делото и не е допуснал искани от касатора гласни доказателства. Релевира се довод, че районният съд се е позовал на отменено с влязло в сила съдебно решение Постановление по чл.405а КТ за обявяване на трудово правоотношение. Излагат се съображения за неправилно приложение на материалния закон – съдът неправилно е квалифицирал извършваната от лицето Х. дейност като такава по трудово правоотношение.

Ответникът не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно и следва да бъде потвърдено.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства. Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Първи касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

За да отмени наказателното постановление районният съд е приел, че касаторът е осъществил нарушение на чл.62, ал.1 КТ – в търговски обект на [фирма] лицето Г. Р. Х. е осъществявала дейност по трудово правоотношение, прикривана чрез сключването на граждански договор.

Този извод на въззивната инстанция е неправилен.

Чл. 414, ал.3 КТ предвижда санкция за работодатели, които нарушават разпоредбата на чл. 62, ал.1 КТ, който задължава трудовият договор да се сключва в писмена форма. Следователно основната предпоставка за да е осъществено нарушение на чл.62, ал.1 КТ е наличието на трудово правоотношение. От доказателствата по делото се установява, че на 05.05.2012 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда” са извършили проверка в търговски обект на касатора. На място е съставен Протокол и е издадено Постановление по чл.405а,ал.1 КТ за обявяване съществуването на трудово правоотношение между [фирма] и лицето Г. Р. Х.. Това Постановление е обжалвано от касатора и с влязло в сила на 20.04.2013г., решение от 04.04.2013 г.,постановено по адм.д.№ 5452/2012 г. на Административен съд София-град - 14 състав, постановлението е отменено.

В обжалваното решение съдът е приел, че Г. Х. е осъществявала дейност по трудово правоотношение в търговския обект на касатора. От горното е видно, че липсва основната предпоставка за осъществяване състава на нарушението по чл.414, ал.3 КТ – не е налице трудово правоотношение. Липсата на трудово правоотношение изключва нарушаването на изискванията на чл.62, ал.1КТ, което от своя страна прави инкриминираното деяние несъставомерно. Следователно неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-касатор. С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното въззивно решение следва да бъде отменено и вместо него бъде постановено друго такова, с което наказателното постановление бъде отменено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град,I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 16.07.2013 г., постановено по н.а.х.д.№ 22339/2012 г. от СРС, НК – 101-ри състав . като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2204522/15.06.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма], на основание чл.414, ал.3 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева за нарушение по чл.62, ал.1 КТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: